

ovennævnte Indførelsmængder givet en aarlig Indtægt af henholdsvis 5,386 Rd. og 364 Rd.; Pynstjær, der under Fjær og Dun ere henviste til Fortoldning under denne Afdeling, have givet en aarlig Indtægt af 724 Rd. Indtægten paa denne Afdeling efter Forflaget anslaaes derefter til 6,650 Rd.

Under Bogstavet R. findes endvidere nævnt i Loven af 4de Juli 1863:

Rager, alle Slags, samt Konditorsager, t. Ex. Volscher, Bonbons, Dyrstjuffer, Konfekt, Konfektstuffer, Konfitterer, Deviser og alle Slags Syltetøier, som ikke ere særskilt tariferede . . . . . 1 $\mathcal{R}$ 7 $\mathcal{S}$.

I nærværende Forflag ere disse Varer optagne under „Spisevarer“, med hvilke de ogsaa nu, forsaavidt Afgiftens Størrelse angaar, ere stillede lige.

Rarteholler. Denne toldfrie Vare vil efter Tarifforflaget være at behandle som ikke særlig tariferede Plantedele, se „Træer m. m.“

Rjød og Blæsk, samt Pølser, Sinker, Indvolbe og Tunger, der, naar de ere under hermetisk Luft, ere henviste til at fortoldes som Spisevarer, og ellers ere erklærede for toldfrie. Under Afdelingen „Dyr“ er ovenfor denne Varegruppes Bortfald som særlig Gruppe omtalt.

Rlædningsstykker. Rlædningsstykker af Andet end Manufakturstoffer ere i Forflaget henførte til Fortoldning mellem andre Arbejder af vedkommende Stof, idet der, naar der haves en Position for saadanne Arbejder, ikke er fundet Grund til at undtage Rlædningsstykker fra at behandles efter den. Da der saaledes kun vil være at give særegne Regler for Rlædningsstykker af Manufakturstof, er „Rlædningsstykker“ udgaaet som særlig Afdeling og findes kun omtalte som en Underafdeling under „Manufakturvarer“.

Lakritsfaft.

Ovenfor under „Apothekervarer“ er Opførelsen af Lakritsfaft som en særegen toldpligtig Position allerede omtalt, og henvises der derfor her til hint Sted. Den nuværende Told for Lakritsfaft er 2 $\mathcal{S}$. pr. $\mathcal{R}$; denne er i Forflaget forhøiet til 4 $\mathcal{S}$., hvorved Varen gennemsnitlig kan beregnes at blive beskattet med 10 % af Værdien, og hvorved der, naar Indførelsmængden, som paa det citerede Sted nævnt, anslaaes til 100,000 $\mathcal{R}$ aarlig, vil kunne paaregnes en Indtægt af ca. 4,100 Rd.

Vegetøi.

Loven af 1863 tariferer Vegetøi saaledes, „ifølge vedkommende Klarerers Valg:

— enten efter Stoffet,

— eller . . . . . 1 $\mathcal{R}$ 16 $\mathcal{S}$.”

hvilken sidste Toldfats er den almindelige for Galanterivarer og andre lignende Varer. Ligesom Tolden for de sidstnævnte Varer i Forflaget er opført med 12 $\mathcal{S}$. for 1 $\mathcal{R}$., saaledes er denne Størrelse ogsaa ansat for Vegetøi. Som det vil ses, bibeholder Udcastet iøvrigt i alt Væsenligt de samme Regler, som Loven har, idet man kun har givet dem en saadan bestemt Affattelse, at de udelukke Tvivl og Vilkaarlighed. Positionen fremtræder med en Gjennemsnitsindtægt af 9,868 Rd. aarligt, og den foreslaaede Toldnedsættelse vil herefter give en Mindreindtægt af 2,467 Rd.

Lim.

Lim, af Slags, herunder indbefattet Gelatine og Husblas, er i Loven af 1863 opført med en Told af 3 $\mathcal{S}$. for 1 $\mathcal{R}$., og Arbejder deraf med en Told af 16 $\mathcal{S}$. for 1 $\mathcal{R}$ .. Den første Position har givet en Gjennemsnitsindtægt af 588 Rd., den anden af 3 Rd. aarligt. Besskaffenheden af den større Del af de paagældende Varer og den ringe finansielle Interesse, det har at bevare dem som toldpligtige, har bevirket, at der er foreslaaet Toldfrihed for dem.

Under Bogstavet S er endvidere nævnt i Loven af 4de Juli 1863:

Sa $\mathcal{L}$ til at forsegle med, der i nærværende Forflag vil findes omtalt under „Gummier og Harpixer“.